

Amb *Fora de camp*, la Fundació Vila Casas vol reivindicar l'obra d'**Isidre Manils** (Mollet, 1948) i li dedica una exposició que aborda diferents aspectes de la seva trajectòria entrelaçant punts d'encontre entre els diferents suports en els quals reposa la pintura. Amb un compromís ètic vers aquesta disciplina artística i amb un mètode de treball exhaustiu i concret, l'obra d'aquest 'realitzador' d'imatges esdevé una de les més reeixides i singulars del país.

Amb una mirada fixada en el món cinematogràfic a què accedeix quan encara és un nen –la família era propietària del cine Ateneo, a tocar de la casa familiar–, l'obra del pintor bascula entre l'ocultació i la (des)ocultació, entre l'absència d'una presència i 'acoblaments' d'imatges aparentment inconnexes de les quals se'n destil·la una gran sensualitat.

Així, sota la veladura d'una cortina, rere els teixits envellutats d'una estança en penombra o en els rostres espectrals que emergeixen a la superfície, l'obra de Manils assenyala més del que mostra i encobreix més del que desvetlla. Una dialèctica que evidencia punts d'encontre i afinitats amb el món cinematogràfic: “la pintura i el cine són les dues grans arts de la mirada”, assevera el pintor, i que també recau en la similitud d'una mateixa matèria compartida, la llum. Però si bé el cinema ens explica històries, a Manils li interessen les imatges fixes, la quietud, el fet atemporal de la seva idiosincràsia. Una successió d'imatges, en definitiva, que tenen la voluntat d'exhibir un món, el seu, sense cap dogmatisme, potser, en part, perquè ens vol cedir a nosaltres –el públic– la mirada final.

Exposició comissariada per **Natàlia Chocarro**.

